

قانون پولی و بانکی کشور

مصوب ۱۳۵۱/۴/۱۸ (با آخرین اصلاحات تا ۱۳۹۲/۱۰/۲۱)

قسمت اول - پول

ماده ۱ -

- الف - واحد پول ایران ریال است. ریال برابر صد دینار است.
- ب - یک ریال برابر یکصد و هشت هزار و پنجاه و پنج ده میلیونیم (۰/۰۱۰۸۰۵۵) گرم طلای خالص است.
- ج - تغییر برابری ریال نسبت به طلا به پیشنهاد بانک مرکزی ج.ا. ایران^۱ و موافقت وزیر امور اقتصادی و دارایی و تأیید هیأت وزیران و تصویب کمیسیون‌های دارایی مجلس شورای اسلامی^۲ میسر خواهد بود^۳.
- د - برابری پول‌های خارجی نسبت به ریال و نرخ خرید و فروش ارز از طرف بانک مرکزی ج.ا. ایران با رعایت تعهدات کشور در مقابل صندوق بین‌المللی پول محاسبه و تعیین می‌شود.

ماده ۲ -

- الف - پول رایج کشور به صورت اسکناس و سکه‌های فلزی قابل انتشار است.
- ب - فقط اسکناس و پول‌های فلزی که در تاریخ تصویب این قانون در جریان بوده و یا طبق این قانون انتشار می‌یابد، جریان قانونی و قوه ابراء دارد.
- ج - تعهد پرداخت هر گونه دین و یا بدهی فقط به پول رایج کشور انجام‌پذیر است مگر آن که با رعایت مقررات ارزی کشور، ترتیب دیگری بین بدهکار و بستانکار داده شده باشد.
- د - مسکوکات طلا رواج قانونی ندارد.
- ه - مقررات مربوط به ورود و صدور طلا و نقره به پیشنهاد رئیس کل بانک مرکزی ج.ا. ایران و موافقت وزیر امور اقتصادی و دارایی و تصویب هیأت وزیران تعیین می‌شود.
- و - مبلغ اسمی، شکل، جنس، رنگ، اندازه، نقشه و سایر مشخصات اسکناس‌ها و سکه‌های فلزی رایج کشور به پیشنهاد رئیس کل بانک مرکزی ج.ا. ایران و تصویب وزیر امور اقتصادی و دارایی با رعایت مقررات این قانون تعیین خواهد گردید.
- میزان سکه‌های فلزی به پیشنهاد رئیس کل بانک مرکزی ج.ا. ایران و تصویب وزیر امور اقتصادی و دارایی تعیین خواهد شد.
- ز - اسکناس دارای امضاء وزیر امور اقتصادی و دارایی و رئیس کل بانک مرکزی ج.ا. ایران خواهد بود.

ماده ۳ -

^۱ طبق ماده ۱۸ قانون عملیات بانکی بدون ربا (مصوب ۱۳۶۲/۶/۸)، نام بانک مرکزی ایران به بانک مرکزی ج.ا. ایران تغییر یافت.

^۲ وفق قانون تعیین نام مجلس (مصوب ۱۳۵۹/۴/۳۱)، نام مجلس شورا، «مجلس شورای اسلامی» تعیین گردید.

^۳ ر.ک. بند ۶ لایحه قانونی اصلاح قانون پولی و بانکی کشور (مصوب ۱۳۵۸/۱۲/۱۸ شورای انقلاب)

الف - امتیاز انتشار پول رایج کشور در انحصار دولت است و این امتیاز با رعایت مقررات این قانون منحصرأ به بانک مرکزی ج.ا. ایران واگذار می‌شود.

ب - میزان قوه ابراء سکه‌های فلزی رایج کشور و همچنین طرز جمع‌آوری و شرایط خروج اسکناس‌ها و سکه‌ها از جریان به وسیله بانک مرکزی ج.ا. ایران با تأیید شورای پول و اعتبار پس از تصویب وزیر امور اقتصادی و دارایی تعیین و از طریق درج در روزنامه رسمی کشور و حداقل یکی از روزنامه‌های کثیرالانتشار پایتخت و پخش از شبکه رادیو و تلویزیون کشور به اطلاع عموم می‌رسد.

ماده ۴ -

الف - تعهد بانک مرکزی ج.ا. ایران در مقابل اسکناس‌ها یا سکه‌های فلزی منتشر شده منحصر به پرداخت پول رایج کشور خواهد بود.

ب - بانک مرکزی ج.ا. ایران در قبال سرقت یا فقدان یا از بین رفتن اسکناس‌ها و سکه‌های فلزی در دست اشخاص هیچ‌گونه تعهد و مسئولیتی نخواهد داشت.

ج - بانک مرکزی ج.ا. ایران در مدتی که کمتر از ده سال نخواهد بود اسکناس‌ها و سکه‌های فلزی را که طبق بند «ب» ماده ۳ این قانون از جریان خارج می‌شوند و رواج قانونی خود را از دست می‌دهند با پول رایج کشور معاوضه خواهد نمود و پس از انقضاء مدت مقرر تعهدی در قبال آنها نخواهد داشت و اسکناس‌ها و سکه‌های فلزی تعویض نشده به حساب خزانه منظور خواهد شد.

ماده ۵ -

الف - بانک مرکزی ج.ا. ایران باید برابر صددرصد اسکناس‌های منتشر شده همواره دارایی‌هایی به شرح زیر به عنوان پشتوانه در اختیار داشته باشد:

۱. طلا طبق ماده ۶؛

۲. ارز طبق ماده ۷؛

۳. اسناد و اوراق بهادار طبق مواد ۸ و ۹.

ب - مجموع دارایی‌های مندرج در ردیف‌های یک و دو بند «الف» این ماده نباید از ۲۵ درصد مجموع بدهی‌های بانک مرکزی ج.ا. ایران بابت اسکناس‌های منتشر شده کمتر باشد.

تبصره - ارزش دارایی‌های موضوع این ماده در صورتی که قیمت خرید آنها پایین‌تر از قیمت اسمی باشد به قیمت خرید و در صورتی که قیمت خرید آنها زیاده‌تر از قیمت اسمی باشد، به قیمت اسمی محسوب می‌شود.

ماده ۶ - دارایی‌های طلا موضوع ردیف ۱ بند «الف» ماده ۵ عبارتند از:

الف - شمش طلا، طلای مسکوک موجود در خزانه بانک، طلائی که در بانک‌های خارجی و مؤسسات بین‌المللی سپرده شده باشد.

ب - طلای تحویلی به صندوق بین‌المللی پول و بانک بین‌المللی ترمیم و توسعه و یا مؤسسات مشابه و یا وابسته به آنها بابت سهمیه یا سرمایه طبق قوانین مصوب.

ماده ۷ - دارایی‌های ارزی موضوع ردیف ۲ بند «الف» ماده ۵ با رعایت تبصره این ماده عبارت است از:

الف - اسکناس‌های خارجی قابل تبدیل مورد قبول بانک مرکزی ج.ا. ایران؛

ب - مطالبات ارزی که به سررسید آنها بیش از شش ماه نمانده باشد؛

ج - هر گونه پرداخت بابت سهمیه و یا سرمایه به صندوق بین‌المللی پول یا بانک بین‌المللی ترمیم و توسعه و یا مؤسسات مشابه و یا وابسته به آنها طبق قوانین مربوط؛

د - اسناد صادر یا تضمین شده از طرف سازمان‌های رسمی بین‌المللی و مؤسسات وابسته به آنها؛

ه - اسناد صادر یا تضمین شده از طرف دولت‌های خارجی؛

و - مطالبات ارزی یا مطالبات ریالی قابل تبدیل به ارز از خارجه که بر اثر اجرای موافقت‌نامه‌های بین‌المللی پرداخت یا پایایی حاصل شده باشد تا حدود پیش‌بینی شده در موافقت‌نامه‌های مزبور؛

ز - اسناد بازرگانی عهده اشخاص حقیقی یا حقوقی خارجی به ارز قابل تبدیل و دارای سه امضاء معتبر که یکی از آنها امضاء بانک واگذار کننده باشد و به سررسید آنها بیش از شش ماه نمانده باشد؛

ح - اوراق و اسناد بهادار خارجی قابل تبدیل به ارزهای مورد قبول بانک مرکزی ج.ا. ایران؛

ط - موجودی حساب «حق برداشت مخصوص» در صندوق بین‌المللی پول طبق قوانین مربوط.

تبصره - ارزها و اسناد و مطالبات ارزی مذکور در این ماده باید از نوع ارزهای قابل تبدیل مورد قبول بانک مرکزی ج.ا. ایران باشند.

ماده ۸ - اسناد و اوراق بهادار دولتی موضوع ردیف ۳ بند «الف» ماده ۵ عبارت است از:

الف - اسناد خزانه و اوراق قرضه دولتی یا تضمین شده از طرف وزارت امور اقتصادی و دارایی، مشروط بر این که اجازه انتشار یا تضمین آن قانوناً تحصیل شده باشد؛

ب - مطالبات بانک مرکزی ج.ا. ایران از وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی و شهرداری‌ها و مؤسسات وابسته به دولت و یا وابسته به شهرداری‌ها که به طور بازرگانی اداره می‌شوند مشروط بر این که این مطالبات از طرف وزارت امور اقتصادی و دارایی تضمین شده باشد.

تبصره - جواهرات ملی^۴ موضوع قانون ۲۵ آبان ۱۳۱۶، وثیقه کلیه تعهدات ناشی از اجرای این ماده می‌باشند. نگاهداری و حفاظت جواهرات ملی به عهده بانک مرکزی ج.ا. ایران است و استفاده از آنها فقط طبق مقررات این قانون و زیر نظر هیأت اندوخته اسکناس امکان‌پذیر است.

^۴ ر.ک. بند ۶ لایحه قانونی اصلاح قانون پولی و بانکی کشور (مصوب ۱۳۵۸/۱۲/۱۸ شورای انقلاب)

ماده ۹ - اسناد غیر دولتی موضوع ردیف ۳ بند «الف» ماده ۵ عبارتست از:
الف - اسناد بازرگانی ریالی قابل پرداخت بحواله کرد، دارای سه امضاء معتبر که یکی از آنها امضاء بانک واگذارکننده باشد با سررسید حداکثر یک سال؛
ب - سایر مطالبات کوتاه مدت ریالی به وثیقه شمش یا مسکوک طلا یا دارایی‌های مندرج در ماده ۷ با سررسید حداکثر یک سال.

قسمت دوم - بانک مرکزی ج.ا. ایران

فصل اول - کلیات

ماده ۱۰ -

الف - بانک مرکزی ج.ا. ایرانی مسئول تنظیم و اجرای سیاست پولی و اعتباری، بر اساس سیاست کلی اقتصادی کشور می‌باشد.
ب - هدف بانک مرکزی ج.ا. ایران حفظ ارزش پول و موازنه پرداخت‌ها و تسهیل مبادلات بازرگانی و کمک به رشد اقتصادی کشور است.
ج - بانک مرکزی ج.ا. ایران دارای شخصیت حقوقی است و در مواردی که در این قانون پیش‌بینی نشده است، تابع قوانین و مقررات مربوط به شرکت‌های سهامی خواهد بود.
د - بانک مرکزی ج.ا. ایران جز در مواردی که قانون صریحاً مقرر داشته باشد مشمول قوانین و مقررات عمومی مربوط به وزارتخانه‌ها و شرکت‌های دولتی و مؤسسات دولتی و وابسته به دولت و همچنین مشمول مقررات قسمت بانکداری این قانون نمی‌باشد.
ه - سرمایه بانک مرکزی ج.ا. ایران پنج میلیارد ریال است که از محل سرمایه قبلی بانک و تفاوت ناشی از اجرای ماده یک این قانون و اندوخته‌های بانک تأمین شده و متعلق به دولت است که تماماً پرداخت شده است. سرمایه بانک به پیشنهاد مجمع عمومی و تصویب هیأت وزیران ممکن است افزایش یابد.
و - مرکز اصلی بانک مرکزی ج.ا. ایران تهران است و در صورت اقتضای مصالح کشور می‌توان با تصویب هیأت وزیران به محل دیگری منتقل نمود.
ز - بانک مرکزی ج.ا. ایران می‌تواند در هر محل لازم بداند شعبه تأسیس نماید یا به بانک ملی ایران و در صورت نبودن شعبه یا نمایندگی بانک ملی ایران به بانک دیگری نمایندگی بدهد.^۵
ح - انحلال بانک مرکزی ج.ا. ایران فقط به موجب قانون امکان‌پذیر است.

فصل دوم - وظایف و اختیارات

^۵ ر.ک. بند ۷ لایحه قانونی اصلاح قانون پولی و بانکی کشور (مصوب ۱۳۵۸/۱۲/۱۸ شورای انقلاب)

ماده ۱۱ - بانک مرکزی ج.ا. ایران به عنوان تنظیم کننده نظام پولی و اعتباری کشور موظف به انجام وظایف زیر می باشد:

الف - انتشار اسکناس و سکه های فلزی رایج کشور، طبق مقررات این قانون.

ب - نظارت بر بانک ها و مؤسسات اعتباری، طبق مقررات این قانون.

ج - تنظیم مقررات مربوط به معاملات ارزی و تعهد یا تضمین پرداخت های ارزی با تصویب شورای پول و اعتبار و همچنین نظارت بر معاملات ارزی.

د - نظارت بر معاملات طلا و تنظیم مقررات مربوط به این معاملات یا تصویب هیأت وزیران.

ه - نظارت بر صدور و ورود ارز و پول رایج ایران و تنظیم مقررات مربوط به آن، با تصویب شورای پول و اعتبار^۶.

ماده ۱۲ - بانک مرکزی ج.ا. ایران به عنوان بانکدار دولت موظف به انجام وظایف زیر است:

الف - نگاهداری حساب های وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی و وابسته به دولت و شرکت های دولتی و شهرداری ها و همچنین مؤسساتی که بیش از نصف سرمایه آنها متعلق به وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی و وابسته به دولت و شرکت های دولتی و یا شهرداری ها می باشند و انجام کلیه عملیات بانکی آنها در داخل و خارج از کشور.

ب - فروش و بازپرداخت اصل و بهره انواع اوراق قرضه دولتی و اسناد خزانه به عنوان عامل دولت و واگذاری این عاملیت به افراد و یا مؤسسات دیگر.

ج - نگاهداری کلیه ذخائر ارزی و طلای کشور.

د - نگاهداری وجوه ریالی صندوق بین المللی پول و بانک بین المللی ترمیم و توسعه و شرکت مالی بین المللی و مؤسسه بین المللی توسعه و مؤسسات مشابه یا وابسته به این مؤسسات.

ه - انعقاد موافقتنامه پرداخت در اجرای قراردادهای پولی و مالی و بازرگانی و ترانزیتی بین دولت و سایر کشورها.

تبصره ۱ - وزارتخانه ها و شهرداری ها و شرکت های دولتی و مؤسسات مذکور در بند «الف» این ماده مکلفند وجوهی را که در اختیار دارند منحصراً نزد بانک مرکزی ج.ا. ایران نگاهداری نمایند و کلیه عملیات بانکی خود را منحصراً توسط بانک مرکزی ج.ا. ایران انجام دهند و اطلاعاتی که بانک مرکزی ج.ا. ایران در انجام وظایف خود از آنها بخواهد در اختیار آن بگذارند.

تبصره ۲ - وزارتخانه ها و شرکت ها و مؤسساتی که به موجب قوانین خاص مجاز به انجام عملیات بانکی وسیله بانک های دیگر می باشند مشمول مفاد بند الف و قسمت اول تبصره یک این ماده نخواهند بود.

ماده ۱۳ - بانک مرکزی ج.ا. ایران دارای اختیارات زیر می باشد:

۱. دادن وام و اعتبار به وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی با مجوز قانونی.
۲. تضمین تعهدات دولت و وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی با مجوز قانونی.

^۶ ر.ک. بند ۱ لایحه قانونی اصلاح قانون پولی و بانکی کشور (مصوب ۱۳۵۸/۱۲/۱۸ شورای انقلاب)

۳. دادن وام و اعتبار و تضمین وام و اعتبارات اعطایی به شرکت‌های دولتی^۷ و شهرداری‌ها و همچنین به مؤسسات وابسته به دولت و شهرداری‌ها با تأمین کافی.
۴. تنزیل مجدد برات‌ها و اسناد بازرگانی کوتاه مدت بانک‌ها^۸ و دادن اعتبار به بانک‌ها با تأمین کافی.
۵. خرید و فروش اسناد خزانه و اوراق قرضه دولتی و اوراق قرضه صادر شده از طرف دولت‌های خارجی یا مؤسسات مالی بین‌المللی معتبر.
۶. خرید و فروش طلا و نقره.
۷. افتتاح و نگاهداری حساب جاری نزد بانک‌های خارج و یا نگاهداری حساب بانک‌های داخل و خارج نزد خود و انجام کلیه عملیات مجاز بانکی دیگر و تحصیل اعتبارات در داخل و خارج به حساب خود و یا به حساب بانک‌های داخل.

تبصره ۱ - دادن وام و اعتبار و تضمین وام و اعتبارات اعطایی به وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی موکول به تضمین وزارت دارایی است.

تبصره ۲ - آیین‌نامه‌های مربوط به اجرای این ماده به تصویب شورای پول و اعتبار خواهد رسید.

ماده ۱۴ - بانک مرکزی ج.ا. ایران در حسن اجرای نظام پولی کشور می‌تواند به شرح زیر در امور پولی و بانکی دخالت و نظارت کند:^۹

۱. تعیین نرخ رسمی تنزیل مجدد و بهره وام‌ها^{۱۰} که ممکن است بر حسب نوع وام و اوراق و اسناد نرخ‌های مختلف تعیین شود.
۲. تعیین نسبت دارایی‌های آنی بانک‌ها به کلیه دارایی‌ها یا به انواع بدهی‌های آنها بر حسب نوع فعالیت بانک‌ها یا سایر ضوابط به تشخیص بانک مرکزی ج.ا. ایران^{۱۱}.
۳. تعیین نسبت و نرخ بهره^{۱۲} سپرده قانونی بانک‌ها نزد بانک مرکزی ج.ا. ایران که ممکن است بر حسب ترکیب و نوع فعالیت بانک‌ها نسبت‌های متفاوتی برای آن تعیین گردد؛ ولی در هر حال این نسبت از ۱۰ درصد کمتر و از ۳۰ درصد بیشتر نخواهد بود^{۱۳}.
۴. تعیین میزان حداقل و حداکثر بهره و کارمزد دریافتی و پرداختی بانک‌ها^{۱۴}.

^۷ به موجب ماده ۱۸ قانون عملیات بانکی بدون ربا: «بانک مرکزی ج.ا. ایران در مورد شرکت‌های دولتی که سهام آن صد درصد متعلق به دولت نیست، فقط می‌تواند طبق عملیات مجاز در این قانون عمل نماید.»

^۸ به موجب ماده ۲۱ قانون عملیات بانکی بدون ربا: «بانک مرکزی ج.ا. ایران با هریک از بانک‌ها و نیز بانک‌ها با یکدیگر، مجاز به انجام عملیات بانکی ربوی نمی‌باشند.»

^۹ ر.ک. مواد ۲۰، ۲۶ و ۲۷ قانون عملیات بانکی بدون ربا و ماده ۳ آیین‌نامه فصل چهارم قانون عملیات بانکی بدون ربا (موضوع تصویب‌نامه شماره ۸۸۵۲۶ مورخ ۱۳۶۲/۱۲/۱۷ هیأت وزیران).

^{۱۰} بند ۹ ماده ۲ قانون عملیات بانکی بدون ربا: «اعطای وام و اعتبار بدون ربا (بهره) طبق قانون و مقررات.»

^{۱۱} ر.ک. ماده ۴۳ قانون پولی و بانکی کشور

^{۱۲} حسب ماده ۲۱ قانون عملیات بانکی بدون ربا: «بانک مرکزی با هریک از بانک‌ها و نیز بانک‌ها با یکدیگر، مجاز به انجام عملیات بانکی ربوی نمی‌باشند.»

^{۱۳} ر.ک. ماده ۴۳ قانون پولی و بانکی کشور

۵. تعیین نسبت مجموع سرمایه پرداخت شده و اندوخته بانکها به انواع داراییها^{۱۵}.
 ۶. تعیین حداکثر نسبی تعهدات ناشی از افتتاح اعتبار اسنادی - ظهرنویسی یا ضمانتنامه‌های صادر از طرف بانکها و نوع و میزان وثیقه این قبیل تعهدات^{۱۶}.
 ۷. تعیین شرایط معاملات اقساطی که اعتبار آن از طرف بانکها تأمین می‌شود^{۱۷}.
 ۸. تعیین مقررات افتتاح حساب جاری و پس‌انداز و سایر حسابها^{۱۸}.
 ۹. تعیین نوع و میزان جوایز و هر گونه امتیاز دیگری که برای جلب سپرده‌های جاری یا پس‌انداز از طرف بانکها عرضه می‌گردد و تعیین ضوابط برای تبلیغات بانکها در این مورد^{۱۹}.
 ۱۰. رسیدگی به عملیات و حسابها و اسناد و مدارک بانکها و اخذ هر گونه اطلاعات و آمار از بانکها با توجه به لزوم حفظ اسرار حرفه‌ای.
 ۱۱. محدود کردن بانکها به انجام یک یا چند نوع از فعالیت‌های مربوط به طور موقت یا دائم.
 ۱۲. تعیین نحوه مصرف وجوه سپرده‌های پس‌انداز و سپرده‌های مشابه نزد بانکها^{۲۰}.
 ۱۳. تعیین حداکثر مجموع وامها و اعتبارات بانکها به طور کلی یا در هر یک از رشته‌های مختلف^{۲۱}.
 ۱۴. تعیین شرایط کلی اخذ وام بانکها از اشخاص و صدور گواهی سپرده.
 ۱۵. تعیین مقررات مشروح در بندهای ۱ تا ۱۴ بالا برای مؤسسات اعتباری غیر بانکی.
- تبصره -** استفاده از اختیارات موضوع این ماده باید قبلاً به تصویب شورای پول و اعتبار برسد^{۲۲}.

ماده ۱۵ - رئیس کل بانک مرکزی ج.ا. ایران نماینده دولت در صندوق بین‌المللی پول است و ارتباط دولت با صندوق بین‌المللی پول از طریق بانک مرکزی ج.ا. ایران خواهد بود و انجام کلیه وظایف و اعمال اختیاراتی که به موجب قانون اجازه مشارکت دولت ایران در صندوق بین‌المللی پول به بانک ملی ایران واگذار شده است با بانک مرکزی ج.ا. ایران می‌باشد.

فصل سوم - ارکان

ماده ۱۶ - بانک مرکزی ج.ا. ایران دارای ارکان ذیل می‌باشد:

۱. مجمع عمومی

^{۱۴} در بند ۴ ماده ۲۰ قانون عملیات بانکی بدون ربا، عبارت «تعیین حداقل و حداکثر کارمزد خدمات بانکی (مشروط به اینکه بیش از هزینه‌ی کار انجام شده نباشد) و حق‌الوکاله بکارگیری سپرده‌های سرمایه‌گذاری که توسط بانکها دریافت می‌شود» بکار برده شده است.

^{۱۵} ر.ک. ماده ۴۳ قانون پولی و بانکی کشور

^{۱۶} ر.ک. ماده ۴۳ قانون پولی و بانکی کشور

^{۱۷} ر.ک. پانوشته شماره ۸

^{۱۸} ر.ک. پانوشته شماره ۸

^{۱۹} ر.ک. پانوشته شماره ۸

^{۲۰} ر.ک. پانوشته شماره ۸

^{۲۱} ر.ک. پانوشته شماره ۸

^{۲۲} ر.ک. پانوشته شماره ۸

۲. شورای پول و اعتبار
۳. هیأت عامل
۴. هیأت نظارت اندوخته اسکناس
۵. هیأت نظار

بخش اول - مجمع عمومی

ماده ۱۷ -

- الف - مجمع عمومی بانک از رئیس جمهور، وزیر امور اقتصادی و دارایی، معاون برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور و دو نفر از وزرا به انتخاب هیأت وزیران تشکیل می‌شود. ریاست مجمع عمومی بانک با رئیس جمهور است.^{۳۳}
- ب - اعضای سایر ارکان بانک در جلسات و مذاکرات مجمع عمومی بدون حق رأی شرکت می‌کنند.
- ج - وظایف مجمع عمومی به شرح زیر است:
۱. رسیدگی و تصویب ترازنامه بانک مرکزی ج.ا. ایران.
 ۲. رسیدگی و اتخاذ تصمیم نهایی نسبت به گزارش‌های هیأت نظار.
 ۳. رسیدگی و اتخاذ تصمیم درباره پیشنهاد تقسیم سود ویژه.
 ۴. انتخاب اعضای هیأت نظار به پیشنهاد وزیر امور اقتصادی و دارایی.
 ۵. سایر وظایفی که طبق مقررات این قانون به عهده مجمع عمومی گذارده شده است.
- د - جلسات مجمع عمومی بانک حداقل سالی یک مرتبه تا پایان تیر ماه و نیز در مواقع دیگر به نظر وزیر امور اقتصادی و دارایی یا به پیشنهاد رئیس کل بانک مرکزی ج.ا. ایران به دعوت وزیر دارایی تشکیل خواهد شد.
- ه - برای مذاکره و اخذ تصمیم در جلسات مجمع عمومی، حضور کلیه اعضای که حق رأی دارند و رئیس کل یا قائم مقام رئیس کل بانک مرکزی ج.ا. ایران ضروری خواهد بود.
- و - تصمیمات مجمع عمومی به اکثریت آرای دارندگان حق رأی اتخاذ خواهد شد.

بخش دوم - شورای پول و اعتبار

ماده ۱۸ -

^{۳۳} اصلاح شده توسط ماده ۸۸ قانون برنامه پنج‌ساله پنجم توسعه (مصوب ۱۳۸۹): « ترکیب مجمع عمومی بانک مرکزی ج.ا. ایران عبارت است از:

- رئیس جمهور (ریاست مجمع)؛
- وزیر امور اقتصادی و دارایی؛
- معاون برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور؛ و
- دو نفر از وزرا به انتخاب هیأت وزیران.»

الف - شورای پول و اعتبار به منظور مطالعه و اتخاذ تصمیم درباره سیاست کلی بانک مرکزی ج.ا. ایران و نظارت بر امور پولی و بانکی کشور عهده‌دار وظایف زیر است:

۱. رسیدگی و تصویب سازمان و بودجه و مقررات استخدامی و آیین‌نامه‌های داخلی بانک مرکزی ج.ا. ایران.
۲. رسیدگی و اظهار نظر نسبت به ترازنامه بانک مرکزی ج.ا. ایران برای طرح در مجمع عمومی.
۳. رسیدگی و تصویب آیین‌نامه‌های مذکور در این قانون.
۴. اظهار نظر در مسائل بانکی و پولی و اعتباری کشور و همچنین اظهار نظر نسبت به لوایح مربوط به وام یا تضمین اعتبار و هر موضوع دیگری که از طرف دولت به شورا ارجاع می‌شود.
۵. دادن نظر مشورتی و توصیه به دولت در مسائل بانکی و پولی و اعتباری کشور که به نظر شورا در وضع اقتصادی و به خصوص در سیاست اعتباری کشور مؤثر خواهد بود.
۶. اظهار نظر درباره هر موضوعی که از طرف رئیس کل بانک مرکزی ج.ا. ایران در حدود این قانون به شورا عرضه می‌گردد.

ب - اعضای شورای پول و اعتبار عبارتند از:

۱. وزیر امور اقتصادی و دارائی یا معاون وی؛
۲. رئیس کل بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران؛
۳. معاون برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور یا معاون وی؛
۴. دو تن از وزراء به انتخاب هیأت وزیران؛
۵. وزیر بازرگانی؛
۶. دو نفر کارشناس و متخصص پولی و بانکی به پیشنهاد رئیس کل بانک مرکزی ج.ا. ایران و تأیید ریاست جمهوری؛
۷. دادستان کل کشور یا معاون وی؛
۸. رئیس اتاق بازرگانی و صنایع و معادن؛
۹. رئیس اتاق تعاون؛
۱۰. نمایندگان کمیسیون‌های اقتصادی و برنامه و بودجه و محاسبات مجلس شورای اسلامی (هر کدام یک نفر) به عنوان ناظر با انتخاب مجلس^{۲۴}.

^{۲۴} اصلاح شده توسط ماده ۸۹ قانون برنامه پنج‌ساله پنجم توسعه (۱۳۹۴-۱۳۹۰): «ترکیب اعضای شورای پول و اعتبار به شرح ذیل اصلاح می‌گردد:

- وزیر امور اقتصادی و دارائی یا معاون وی؛
- رئیس کل بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران؛
- معاون برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور یا معاون وی؛
- دو تن از وزراء به انتخاب هیأت وزیران؛
- وزیر بازرگانی؛
- دو نفر کارشناس و متخصص پولی و بانکی به پیشنهاد رئیس کل بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و تأیید ریاست جمهوری؛
- دادستان کل کشور یا معاون وی؛

- تبصره ۱** - ریاست شورا بر عهده رئیس کل بانک مرکزی ج.ا. ایران است.^{۲۵}
- تبصره ۲** - هر یک از اعضای خبره شورای پول و اعتبار هر دو سال یکبار تغییر می‌یابند. انتخاب مجدد آنان بلامانع است.^{۲۶}
- تبصره ۳** - در صورت استعفا، فوت و یا احراز عدم صلاحیت یا عدم توانایی برای عضویت در شورا در مورد هر یک از افراد ردیف ۲۶ بند «ب»، شخص دیگری برای بقیه مدت به ترتیب مقرر انتخاب خواهد شد.
- ج - شورا بر حسب دعوت رئیس کل بانک یا تقاضای حداقل سه نفر از اعضا تشکیل جلسه خواهد داد و مسائلی که رئیس کل بانک یا اعضای متقاضی در نظر داشته باشند مطرح خواهد شد.
- د - جلسات شورا با حضور حداقل ۸ نفر از اعضاء رسمیت خواهد یافت و نظرات و توصیه‌ها و تصمیمات شورا با رأی موافق ۶ نفر از اعضای حاضر در جلسه رسمی معتبر است.^{۲۸}
- ه - شورا می‌تواند از اشخاص صلاحیت‌دار برای مشورت دعوت نماید.
- و - اعضای شورا و اشخاصی که جهت مشورت دعوت می‌شوند موظف به حفظ اطلاعات و اسرار شورا می‌باشند مگر در مواردی که قانوناً مکلف به اظهار اطلاع یا ادای شهادت باشند.
- ز - اعضای شورا برای حضور در جلسات شورا حق الزحمه‌ای دریافت خواهند کرد که به پیشنهاد رئیس کل بانک و تصویب مجمع عمومی تعیین می‌گردد.
- ح - اعضای شورای پول و اعتبار قبل از شروع به کار باید در جلسه مجمع عمومی سوگند یاد کنند که در انجام وظایف شورای پول و اعتبار نهایت دقت و بی‌نظری را به کار برند و کلیه تصمیماتی را که می‌گیرند مقرون به صلاح کشور بوده و رعایت کامل حفظ اسرار بانک و شورا بشود.

بخش سوم - هیأت عامل

ماده ۱۹ -

- رئیس اتاق بازرگانی و صنایع و معادن؛
 - رئیس اتاق تعاون؛
 - نمایندگان کمیسیون‌های اقتصادی و برنامه و بودجه و محاسبات مجلس شورای اسلامی (هر کدام یک نفر) به عنوان ناظر با انتخاب مجلس.^{۲۵}
- اصلاح شده توسط تبصره ۱ ماده ۸۹ **قانون برنامه پنج‌ساله پنجم توسعه** (۱۳۹۴-۱۳۹۰): «ریاست شورا بر عهده رئیس کل بانک مرکزی ج.ا. ایران خواهد بود.»^{۲۶}
- ر.ک. تبصره ۲ ماده ۸۹ **قانون برنامه پنج‌ساله پنجم توسعه** (۱۳۹۴-۱۳۹۰): «هر یک از اعضاء خبره شورای پول و اعتبار هر دو سال یکبار تغییر می‌یابند. انتخاب مجدد آنها بلامانع است.»
- ^{۲۷} در متن تبصره ۳ بند «ب» ماده ۱۸، سخن از افراد ردیف‌های ۶ (دو نفر مطلع در امور مالی و پولی به تشخیص و انتخاب وزیر امور اقتصادی و دارایی) و ۷ (یکی از خبرگان بانکی، به تشخیص و انتخاب ریاست کل بانک مرکزی ج.ا. ایران) رفته بود ولی با توجه اینکه افراد مزبور به اعتبار شخصیت خود مورد انتخاب قرار می‌گرفتند و نه به اعتبار سمت و مقام رسمی خویش و همچنین با ملاحظه ادغام این دو بند در ردیف ششم ماده ۸۹ قانون برنامه پنج‌ساله پنجم توسعه، به نظر می‌رسد تبصره ۳ نیز اصلاح شده است.
- ^{۲۸} ر.ک. تبصره ماده واحده **قانون راجع به تفویض وظایف و اختیارات وزیر صنایع و معادن سابق در جلسات شوراها و هیأت‌ها و مجامع مختلف به وزرای صنایع، صنایع سنگین و معادن و فلزات** (مصوب ۱۳۶۳/۳/۵ مجلس شورای اسلامی).

الف - هیأت عامل بانک مرکزی ج.ا. ایران مرکب از رئیس کل، قائم مقام، دبیر کل بانک و سه نفر معاون با اختیارات و مسؤولیت‌های معین در این قانون خواهد بود.

ب -

۱. رئیس کل بانک مرکزی ج.ا. ایران به عنوان بالاترین مقام اجرایی و اداری، عهده دار کلیه امور بانک، به استثناء وظایفی است که به موجب این قانون به عهده ارکان دیگر بانک گذارده شده است.

۲. رئیس کل بانک مرکزی ج.ا. ایران مسؤول حسن اداره امور بانک و موظف به اجرای این قانون و آیین‌نامه‌های مربوط به آن می‌باشد.

۳. رئیس کل بانک مرکزی ج.ا. ایران نماینده بانک در کلیه مراجع رسمی داخلی و خارجی با حق توکیل می‌باشد.

۴. رئیس کل بانک مرکزی ج.ا. ایران می‌تواند حق امضاء و قسمتی از اختیارات خود را به اعضای هیأت عامل و کارمندان بانک تفویض بنماید.

تبصره ۱ بند «ه» ماده ۱۰ قانون برنامه چهارم توسعه (مصوب ۱۳۸۳) - رئیس کل بانک مرکزی ج.ا. ایران به پیشنهاد رئیس جمهور و بعد از تأیید مجمع عمومی بانک مرکزی ج.ا. ایران با حکم رئیس جمهور منصوب می‌گردد.^{۲۹}

تبصره ۱ ماده ۸۸ قانون برنامه پنجم توسعه (مصوب ۱۳۸۹) - قائم مقام بانک مرکزی به پیشنهاد رئیس کل بانک مرکزی ج.ا. ایران و پس از تأیید مجمع عمومی بانک مرکزی ج.ا. ایران با حکم رئیس جمهور منصوب می‌شود.^{۳۰}

^{۲۹} این تبصره، ردیف ۵ از بند «ب» ماده ۱۹ را در خصوص انتخاب ریاست کل بانک نسخ و جایگزین آن شده است و به دلیل اینکه ساختار جمله را نیز بهم زده، تبصره مزبور را در متن قانون درج نمودیم. با عنایت به اینکه قانونگذار در قانون برنامه پنجم توسعه (مصوب ۱۳۸۹) در خصوص نحوه انتصاب ریاست کل بانک مرکزی سکوت اختیار کرده بود، برخی از حقوقدانان معتقدند تبصره ۱ بند «ه» ماده ۱۰ قانون برنامه چهارم توسعه، ناسخ ردیف ۵ از بند «ب» ماده ۱۹ قانون پولی و بانکی کشور بوده و به رغم انقضای مدت اعتبار آن، همچنان معتبر می‌باشد. ناهماهنگی حکم مقرر در تبصره ۱ ماده ۸۸ قانون برنامه پنجم توسعه راجع به تشریفات و نحوه انتصاب قائم مقام ریاست کل بانک مرکزی نیز موجب تقویت و استحکام استدلال این حقوقدانان می‌باشد زیرا طبق ردیف ۵ از بند «ب» ماده ۱۹، مقرر شده بود: «رئیس کل ... به پیشنهاد وزیر امور اقتصادی و دارایی و تأیید مجمع عمومی بانکها و تصویب هیأت دولت تعیین می‌شود و وزیر امور اقتصادی و دارایی موظف است ... حکم وی را صادر و ابلاغ نماید» ولی طبق تبصره ۱ ماده ۸۸ قانون برنامه پنجم توسعه: «قائم مقام بانک مرکزی ... به پیشنهاد رئیس کل بانک مرکزی و پس از تأیید مجمع عمومی ... با حکم رئیس جمهور منصوب می‌شود». این درحالیست که جایگاه برتر ریاست کل نسبت به قائم مقام، ایجاب می‌نمود حکم ریاست کل را ریاست جمهور و حکم قائم مقام را وزیر امور اقتصادی و دارایی صادر نماید. برای رفع این تعارض و جبران سکوت قانونگذار، استدلال پیش گفته غلبه یافته است.

علاوه بر نکته بالا، شایان یادآوری است که ردیف ۵ از بند «ب» و نیز بند «ج» ماده ۱۹ قانون پولی و بانکی کشور که اکنون مورد اصلاح قرار گرفته و در پانوشته بعدی به آنها پرداخته خواهد شد، در مورد مدت مأموریت و انتصاب ریاست کل و قائم مقام وی نیز واجد حکم روشنی بود ولی در اصلاحات بعدی آنها، از بیان صریح حکم قانونی خودداری یا غفلت شده است و چون لازم است مدت مأموریت و انتصاب ریاست کل و قائم مقام وی مشخص باشد و برای تعیین تکلیف نسبت به آن، می‌توان چنین استدلال نمود که آنچه در اصلاحات بعدی مورد نظر قانونگذار قرار گرفته، تنها تغییر مقام نصب کننده بوده و نه مدت مأموریت، و چون در مورد مدت مأموریت حکم جدیدی وضع نگشته، باید به همان ردیف ۵ از بند «ب» (در مورد ریاست کل) و بند «ج» ماده ۱۹ (در مورد قائم مقام ریاست کل) رجوع نمود که در پانوشته بعدی به آنها پرداخته خواهد شد.^{۳۰} این تبصره، ردیف ۵ از بند «ب» ماده ۱۹ را در خصوص انتخاب قائم مقام ریاست کل بانک نسخ و جایگزین آن شده است و به دلیل اینکه ساختار جمله را نیز بهم زده، تبصره مزبور را در متن قانون درج نمودیم. همچنین ر.ک. **قانون راجع به حذف عبارت «فرمان همایونی» در قوانین و مقررات مربوط به انتصاب افراد به بعضی از مقامات کشور** (مصوب ۱۳۶۰/۳/۱۴): **ماده واحده** - انتصاب کلیه مقاماتی که به موجب قوانین مصوب تا تاریخ ۵۷/۱۱/۲۲ موکول به صدور (فرمان همایونی) شده است جز در مواردی که به موجب قانون اساسی جمهوری اسلامی مستقیماً به رهبری و ریاست جمهوری و قوه مقننه و قوه قضائیه مربوط می‌شود به ترتیب زیر انجام می‌گیرد:

۱- رئیس کل بانک مرکزی و قائم مقام او به پیشنهاد وزیر امور اقتصادی و دارایی و تأیید مجمع عمومی بانکها و تصویب هیأت دولت تعیین می‌شود و وزیر امور اقتصادی و دارایی موظف است در مدت ۵ روز حکم وی را صادر و ابلاغ نماید.

با تصویب این ماده واحده، ردیف ۵ بند «ب» و صدر بند «ج» ماده ۱۹ قانون پولی و بانکی کشور اصلاح و بند ۱ یاد شده در بالا، جایگزین ردیف ۵ و صدر بند «ج» گشت. ردیف ۵ از بند «ب» مقرر می‌داشت:

تبصره ۲ ماده ۸۸ قانون برنامه پنجم توسعه (مصوب ۱۳۸۹) - رئیس کل بانک مرکزی و قائم مقام وی باید از میان متخصصان مجرب پولی و بانکی و اقتصادی با حداقل ده سال تجربه کاری و تحصیلات حداقل کارشناسی ارشد در رشته‌های مرتبط و دارای حسن شهرت انتخاب شوند.

ج- اختیارات قائم مقام رئیس کل بانک مرکزی ج.ا. ایران از طرف رئیس کل تعیین می‌شود و در صورت غیبت یا استعفا یا معذوریت یا فوت رئیس کل بانک، قائم مقام دارای کلیه اختیارات رئیس کل می‌باشد.

د - دبیرکل بانک به پیشنهاد رئیس کل بانک مرکزی ج.ا. ایران و تصویب مجمع عمومی منصوب می‌گردد و سرپرستی دبیرخانه شورای پول و اعتبار را نیز به عهده خواهد داشت. دبیرکل بانک صورت جلسات شورای پول و اعتبار را برای اطلاع وزیر امور اقتصادی و دارایی ارسال خواهد داشت.

ه - معاونان بانک از طرف رئیس کل بانک مرکزی ج.ا. ایران منصوب و وظایف آنان به وسیله نامبرده تعیین می‌شود.

ماده ۲۰ -

الف - حقوق و مزایای رئیس کل و قائم مقام رئیس کل بانک مرکزی ج.ا. ایران از طرف مجمع عمومی تعیین و از بودجه بانک پرداخت می‌شود.

ب - حقوق و مزایای دبیرکل و معاونان بانک به پیشنهاد رئیس کل و تصویب مجمع عمومی تعیین و از بودجه بانک پرداخت می‌شود.

ج - رئیس کل بانک، قائم مقام رئیس کل، دبیرکل و معاونان بانک قبل از شروع به کار در مجمع عمومی سوگند یاد خواهند نمود که اسرار بانک را حفظ نمایند و وظایف قانونی خود را به نحو احسن انجام دهند.

د - اعضای هیأت عامل در دوران تصدی خود مشمول قانون منع مداخله وزرا و نمایندگان مجلس و کارمندان در معاملات دولتی و کشوری خواهند بود و نباید صاحب سهم بانک‌ها یا مؤسسات اعتباری خصوصی باشند.

ه - اعضای هیأت عامل در دوران تصدی خود نمی‌توانند در دستگاه‌های دولتی یا خصوصی سمت موظفی دارا باشند.

و - قبول سمت‌های غیر موظف فقط در مؤسسات خیریه و اجتماعی و تدریس در دانشگاه‌ها یا مؤسسات آموزش عالی در مورد رئیس کل و قائم مقام رئیس کل بانک مرکزی ج.ا. ایران با تصویب مجمع عمومی و در مورد سایر اعضای هیأت عامل با موافقت رئیس کل بانک مرکزی ج.ا. ایران ممکن خواهد بود.

۵ - رئیس کل بانک مرکزی ایران به پیشنهاد وزیر دارایی و تصویب هیأت وزیران به موجب فرمان همایونی برای مدت پنج سال منصوب می‌شود و انتصاب مجدد او بلامانع است.

صدر بند «ج» نیز مقرر می‌داشت:

ج - قائم مقام رئیس کل بانک به پیشنهاد رئیس کل بانک مرکزی ایران و موافقت وزیر دارایی و تصویب هیأت وزیران به فرمان همایونی برای مدت پنج سال منصوب می‌گردد و انتصاب مجدد او بلامانع است.

شایان یادآوری است که ردیف ۵ از بند «ب» و نیز بند «ج» ماده ۱۹ قانون پولی و بانکی کشور که اکنون مورد اصلاح قرار گرفته، در مورد مدت مأموریت و انتصاب قائم مقام ریاست کل واجد حکم روشنی بود ولی در اصلاحات بعدی آنها، از بیان صریح حکم قانونی خودداری یا غفلت شده است. اما باید مدت مأموریت و انتصاب قائم مقام ریاست کل مشخص باشد و برای تعیین تکلیف نسبت به آن، می‌توان چنین استدلال نمود که آنچه در اصلاحات بعدی مورد نظر قانونگذار قرار گرفته، تنها تغییر مقام نصب کننده بوده و نه مدت مأموریت، و چون در مورد مدت مأموریت حکم جدیدی وضع نگشته، باید به همان ردیف ۵ از بند «ب» (در مورد ریاست کل) و بند «ج» ماده ۱۹ (در مورد قائم مقام ریاست کل) رجوع نمود.

بخش چهارم - هیأت نظارت اندوخته اسکناس

ماده ۲۱ -

الف - هیأت نظارت اندوخته اسکناس عهده‌دار نظارت بر حسن اجرای مفاد ماده ۵ این قانون از طریق تحویل و نگاهداری اسکناس‌های چاپ‌شده و همچنین نگاهداری حساب دارایی‌های موضوع ماده ۵ و صورت جواهرات سلطنتی و تنظیم مقررات مربوط به نمایش و نظارت بر ورود و خروج آنها از خزانه بانک و بعلاوه نظارت در معدوم کردن اسکناس‌هایی که باید از جریان خارج شود می‌باشد.

ب - هیأت نظارت اندوخته اسکناس از افراد زیر تشکیل می‌شود^{۳۱}:

۱. دو نماینده مجلس شورای اسلامی به انتخاب مجلس مزبور.
۲. رئیس کل بانک مرکزی ج.ا. ایران یا معاون او.
۳. دادستان کل کشور یا معاون او.
۴. خزانه‌دار کل کشور.
۵. رئیس کل دیوان محاسبات.
۶. رییس هیأت نظار.

تبصره - مدت مأموریت نمایندگان مجلس با مجلس شورای اسلامی خواهد بود و در هر حال تا انتخاب جانشین خود به این سمت باقی خواهند ماند.

ج - آیین‌نامه مربوط به نحوه اجرای وظایف محول به هیأت نظارت اندوخته اسکناس به وسیله هیأت تصویب و به موقع اجرا گذارده می‌شود.

د - اعضای هیأت نظارت اندوخته اسکناس برای حضور در جلسات هیأت حق الزحمه‌ای دریافت خواهند کرد که به پیشنهاد رئیس کل بانک و تصویب مجمع عمومی تعیین می‌گردد.

بخش پنجم - هیأت نظار

ماده ۲۲ -

الف - هیأت نظار مسئول رسیدگی به حساب‌ها و تعهدات بانک مرکزی ج.ا. ایران است که نسبت به صحت این حساب‌ها و تعهدات اظهار نظر می‌کند.

ب - وظایف هیأت نظار به شرح زیر است:

۱. رسیدگی به ترازنامه پایان سال بانک مرکزی ج.ا. ایران و تهیه گزارش برای مجمع عمومی سالانه.
۲. رسیدگی به صورت ریز دارایی‌ها و بدهی‌ها و خلاصه حساب‌های بانک و گواهی آنها برای انتشار.

^{۳۱} ر.ک. بند ۴ لایحه قانونی اصلاح قانون پولی و بانکی کشور (مصوب ۱۳۵۸/۱۲/۱۸ شورای انقلاب)

۳. رسیدگی به عملیات بانک از لحاظ انطباق آنها با موازین قانونی.

ج - هیأت نظار مرکب از یک نفر رییس و چهار نفر عضو از میان حسابرسان خبره یا افراد مطلع در امور حسابداری یا بانکی با داشتن حداقل ده سال سابقه کار است که به پیشنهاد وزیر امور اقتصادی و دارایی و تصویب مجمع عمومی برای مدت دو سال انتخاب می‌شوند و انتخاب مجدد آنان بلامانع است.

د - رییس هیأت نظار به عنوان رابط موظف است گزارش‌های لازم از فعالیت‌های بانک و تصمیمات جاری بانک را به وزیر امور اقتصادی و دارایی تسلیم نماید.

تبصره - هیأت نظار در ایفاء وظایف فوق می‌تواند کلیه اسناد حساب‌ها و دارایی‌های بانک را مورد رسیدگی قرار دهد و به کلیه مقررات و تصمیمات و نوشته‌های بانک که لازم می‌داند دسترسی داشته باشد و بدون مداخله در امور جاری بانک در حدود وظائف خود نظراتی به رئیس کل بانک مرکزی ج.ا. ایران بدهد.

ماده ۲۳ -

الف - حقوق و مزایای هیأت نظار از طرف وزیر امور اقتصادی و دارایی تعیین و از بودجه وزارت دارایی قابل پرداخت است.
ب - اعضای هیأت نظار قبل از شروع به کار در مجمع عمومی سوگند یاد خواهند نمود که اسرار بانک را حفظ نمایند و وظایف قانونی خود را به نحو احسن انجام دهند.

ج - اعضای هیأت نظار مشمول قانون منع مداخله وزراء و نمایندگان مجلس و کارمندان در معاملات دولتی و کشوری خواهند بود.

د - اعضای هیأت نظار در دوران تصدی خود نمی‌توانند در دستگاه‌های دولتی یا خصوصی سمت موظف دارا باشند.
ه - قبول سمت‌های غیر موظف فقط در مؤسسات خیریه و اجتماعی و تدریس در دانشگاه‌ها یا مؤسسات آموزش عالی با تصویب مجمع عمومی بلامانع است.

و - آیین‌نامه داخلی هیأت نظار به وسیله خود هیأت تنظیم و با تصویب وزیر امور اقتصادی و دارایی اجرا خواهد شد.

فصل چهارم - مقررات عمومی

ماده ۲۴ -

الف - سال مالی بانک از اول فروردین هر سال شروع و در آخر اسفند همان سال خاتمه می‌یابد.
ب - ترازنامه و حساب سود و زیان بانک بایستی حداقل یک ماه قبل از تشکیل جلسه سالانه مجمع عمومی به هیأت نظار تسلیم گردد.

ج - بانک مرکزی ج.ا. ایران حداقل ماهی یک بار خلاصه‌ای از وضع حساب‌های خود را انتشار خواهد داد.

ماده ۲۵ -

الف - سود ویژه بانک در هر سال به شرح زیر تقسیم خواهد شد:

۱. پرداخت مالیات بر درآمد به حساب درآمد عمومی دولت، بر اساس مقررات مربوط به شرکت‌های دولتی.
 ۲. ده درصد برای اندوخته قانونی تا وقتی که اندوخته مزبور معادل سرمایه بانک بشود.
 ۳. مبلغی به پیشنهاد رئیس کل بانک و تصویب مجمع عمومی برای اندوخته احتیاطی.
 ۴. مبلغی به پیشنهاد رئیس کل بانک و تصویب مجمع عمومی برای انتقال به حساب سال بعد.
- ب - باقیمانده سود ویژه پس از تقسیمات مقرر در بند الف متعلق به دولت خواهد بود.

ماده ۲۶ -

- الف - دولت موظف است در مقابل زیان‌های احتمالی حاصل از تغییر برابری‌های قانونی نسبت به طلا و پول‌های خارجی و اتفاقات ناشی از قوه قهریه اسناد خزانه بی‌نام با سررسید معین صادر و به بانک مرکزی ج.ا. ایران تسلیم نماید.
- ب - نسخ شد^{۳۲}.
- ج - سود و زیان ناشی از اجرای موافقتنامه‌های پرداخت موضوع بند «ه» ماده ۱۲ این قانون به حساب دولت منظور خواهد شد.

ماده ۲۷ -

- الف - کلیه اسناد تعهد آور صادر از بانک مرکزی به استثنای اسناد مربوط به امور داخلی بانک، دارای دو امضای مجاز خواهد بود.
- ب - مدت و طرز نگهداری اسناد و اوراق بازرگانی و دفاتر بانک مرکزی ج.ا. ایران به صورت عین و همچنین طرز تبدیل آنها به عکس یا فیلم یا نظایر آن به موجب آیین‌نامه‌ای خواهد بود که به تصویب شورای پول و اعتبار تعیین خواهد شد و این قبیل عکس‌ها و فیلم‌ها و نظایر آن در دادگاه‌ها پس از گذشتن مدت‌های مقرر در آیین‌نامه، حکم اصول اسناد را خواهند داشت.

- ماده ۲۸ -** اسکناس‌های بانک مرکزی ج.ا. ایران و همچنین طلا و نقره و مطلس‌های مسکوک فلزی متعلق به بانک مرکزی ج.ا. ایران از حقوق و عوارض گمرکی و سود بازرگانی و هر گونه مالیات و عوارض دیگر معاف است.

^{۳۲} ر.ک. قانون نحوه محاسبه و اعمال تسعیر دارایی‌ها و بدهی‌های ارزی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران (مصوب مجلس شورای اسلامی در ۱۳۹۲/۴/۳۱): ماده واحده - تفاوت ناشی از تسعیر دارایی‌ها و بدهی‌های ارزی بانک مرکزی که از تغییر نرخ برابری ارز، طلا و جواهرات ایجاد می‌شود، صرفاً ناشی از ارزیابی حسابداری است و سود تحقق یافته تلقی نمی‌گردد و مشمول مالیات نیست و مابه‌التفاوت آن در حسابی تحت عنوان «مازاد حاصل از ارزیابی خالص دارایی‌های خارجی» منظور و در بخش سرمایه بانک مرکزی ذیل حساب اندوخته‌ها در ترازنامه منعکس و گزارش می‌شود.

مانده این حساب صرفاً بابت جبران زیان‌های احتمالی آتی بانک مرکزی ناشی از تغییر (کاهش) برابری‌های قانونی ارز (تسعیر) قابل استفاده است.

تبصره ۱- نرخ برابری ارز مطابق ساز و کار قانونی توسط بانک مرکزی تعیین می‌گردد.

تبصره ۲- مفاد این قانون از تاریخ تصویب لازم‌الاجراء است.

تبصره ۳- با تصویب این قانون بند (ب) ماده (۲۶) قانون پولی و بانکی کشور مصوب سال ۱۳۵۱ نسخ می‌گردد.

ماده ۲۹ - بانک مرکزی ج.ا. ایران در هر مورد که مصلحت اقتصادی و ارزی کشور ایجاب کند می‌تواند با تصویب هیأت وزیران صادرکنندگان یک یا چند نوع کالا را از سپردن پیمان ارزی معاف نماید.

قسمت سوم - بانکداری

فصل اول - شرایط تأسیس بانک^{۳۳}

ماده ۳۰ -

الف - تأسیس بانک و اشتغال به عملیات بانکی و استفاده از نام بانک در عنوان مؤسسات اعتباری فقط طبق مقررات این قانون ممکن است.

ب - تشخیص عملیات بانکی با شورای پول و اعتبار می‌باشد.

ج - تأسیس بانک در ایران موقوف به تصویب اساسنامه آن به وسیله شورای پول و اعتبار و صدور اجازه از طرف بانک مرکزی ج.ا. ایران است.

د - مراجع ثبت شرکت‌ها نمی‌توانند تقاضای تأسیس بانکی را در ایران به ثبت برسانند مگر آن که اجازه‌نامه بانک مرکزی ج.ا. ایران و رونوشت گواهی‌شده اساسنامه مربوط که به تصویب شورای پول و اعتبار رسیده است ضمیمه تقاضای ثبت باشد.

ه - هر گونه تغییر در اساسنامه بانک‌ها بایستی به تصویب شورای پول و اعتبار برسد.

و - ایجاد یا تعطیل شعبه یا باجه یا نمایندگی بانک‌ها در داخل یا خارج کشور طبق آیین‌نامه‌ای خواهد بود که به تصویب شورای پول و اعتبار می‌رسد.

تبصره - بانک‌هایی که قبل از تصویب این قانون تأسیس شده‌اند و اساسنامه آنها با مقررات این قانون مغایرت دارد مکلفند اساسنامه خود را حداکثر ظرف یک سال از تاریخ تصویب این قانون با مقررات این قانون تطبیق دهند و آن را به تصویب شورای پول و اعتبار برسانند.

ماده ۳۱ -

الف - تشکیل بانک فقط به صورت شرکت سهامی عام با سهام با نام ممکن خواهد بود.

ب - مدیر عامل و رئیس هیأت مدیره و اکثریت اعضای هیأت عامل و اکثریت اعضای هیأت مدیره بانک‌های ایرانی باید از اتباع ایران باشند.

^{۳۳} ر.ک. مجموعه مقررات ناظر بر تأسیس بانک‌ها و مؤسسات اعتباری غیردولتی مندرج در منوی نظارت بانکی وبسایت بانک مرکزی ج.ا. ایران و همچنین **قانون تنظیم بازار غیرمتمشکل پولی** (مصوب مجلس شورای اسلامی در ۱۳۸۳/۱۰/۲۲) و **قانون اجازه تأسیس بانک‌های غیردولتی** (مصوب مجلس شورای اسلامی در ۱۳۷۹/۱/۲۱)

ج - هر بانکی که بیش از چهل درصد سرمایه آن متعلق به اشخاص حقیقی اتباع خارج یا اشخاص حقوقی خارجی باشد از نظر این قانون بانک خارجی محسوب می‌شود و باید تحت عنوان بانک خارجی به ثبت برسد. از نظر این ماده هر شخص حقوقی که صددرصد سرمایه آن متعلق به اشخاص حقیقی اتباع ایران نباشد خارجی تلقی می‌شود.

د - بانک‌های ایرانی نمی‌توانند بیش از ۴۰ درصد سهام خود را به اتباع خارجی یا اشخاص حقوقی که ۷۵ درصد سرمایه آن متعلق به اتباع ایران نیست منتقل نمایند. انتقال سهام بانک‌های ایرانی به دولت‌های خارجی مطلقاً ممنوع است و مالکیت بیش از چهل درصد از سهام هیچ بانک ایرانی نمی‌تواند به اشخاص حقیقی یا حقوقی خارجی تعلق پیدا کند، مگر به موجب قانون.

ه - از تاریخ تصویب این قانون، تأسیس بانک‌های خارجی و مؤسسات اعتباری غیر بانکی خارجی که به عملیات متعارف بانکی اشتغال می‌ورزند فقط با تصویب مجلس شورای اسلامی خواهد بود. مؤسسات اعتباری غیر بانکی مؤسساتی هستند که در عنوان خود از نام بانک استفاده نمی‌کنند ولی به تشخیص بانک مرکزی ج.ا. ایران واسطه بین عرضه‌کنندگان و متقاضیان وجوه و اعتبار می‌باشند و عملیات آنها در حجم و نحوه توزیع اعتبارات مؤثر است.

ماده ۳۲ -

الف - سرمایه بانک‌ها فقط به صورت پول رایج کشور قابل پرداخت است.
ب - حداقل سرمایه بانک‌های ایرانی دویست میلیون ریال^{۳۴} است که باید تماماً تعهد شده و اقلاً پنجاه درصد آن پرداخت و قبل از تسلیم تقاضای تأسیس، نزد بانک مرکزی ج.ا. ایران سپرده شده باشد.
حداقل سرمایه بانک‌های خارجی دویست میلیون ریال است که باید تماماً قبل از تسلیم تقاضای تأسیس در بانک مرکزی ج.ا. ایران سپرده شده باشد.

ج - بانک مرکزی ج.ا. ایران با تصویب شورای پول و اعتبار می‌تواند مهلت پرداخت سرمایه تعهد شده بانک‌های ایرانی را تعیین و برای اجرا به بانک‌ها ابلاغ نماید.

د - بانک مرکزی ج.ا. ایران می‌تواند با تصویب هیأت وزیران، حداقل سرمایه مذکور در بند «ب» را در مورد کلیه بانک‌ها یا در مورد بانک‌هایی که فعالیت آنها در رشته‌های مخصوصی است افزایش دهد.

فصل دوم - شرایط و نحوه فعالیت بانک‌ها^{۳۵}

ماده ۳۳ -

^{۳۴} در خصوص حداقل سرمایه لازم برای تأسیس بانک غیردولتی در داخل کشور و مناطق آزاد تجاری صنعتی ر.ک. تصویب‌نامه هیأت وزیران به شماره ۳۹۳۹۸/۲۱۱۸۵۳ مورخ ۱۳۸۶/۱۲/۲۶ (مندرج در وبسایت بانک مرکزی ج.ا. ایران).

^{۳۵} ر.ک. مجموعه مقررات ناظر بر فعالیت بانک‌ها و مؤسسات اعتباری غیردولتی مندرج در منوی نظارت بانکی وبسایت بانک مرکزی ج.ا. ایران و همچنین **قانون تنظیم بازار غیرمتشکل پولی** (مصوب مجلس شورای اسلامی در ۱۳۸۳/۱۰/۲۲)

الف - میزان و نحوه ایجاد اندوخته قانونی بانکها و طرز استفاده از آن طبق آیین‌نامه‌ای که به تصویب شورای پول و اعتبار خواهد رسید تعیین خواهد شد. اندوخته قانونی از ۱۵٪ سود ویژه سالانه کمتر و از ۲۰٪ بیشتر نخواهد بود. اندوخته قانونی پس از آن که به میزان سرمایه رسید اختیاری است.

ب - در صورتی که سرمایه بانکی بر اثر زیان از حداقل مقرر در این قانون کمتر شود باید بر اساس آیین‌نامه‌ای که در این مورد به تصویب شورای پول و اعتبار خواهد رسید سرمایه خود را تکمیل نماید.

ج - نحوه و اصول حسابداری و دفترداری بانکها به نحوی که ترازنامه مربوط نشان دهنده کلیه دارایی‌ها و بدهی‌های بانک باشد به وسیله شورای پول و اعتبار تعیین خواهد شد و بانکها مکلف به اجرای آن خواهند بود.

د - میزان استهلاک دارایی‌های منقول و غیرمنقول قابل استهلاک و هزینه‌های تأسیس و توسعه و همچنین میزان اندوخته‌های احتیاطی بانکها از طرف شورای پول و اعتبار تعیین خواهد شد و بانکها موظف به اجرای آن خواهند بود.

ه - بانکها مکلفند ترازنامه و حساب سود و زیان خود را به گواهی حسابداران رسمی برسانند.

و - مدت و طرز نگهداری اوراق بازرگانی و اسناد و دفاتر بانکها به صورت عین و همچنین طرز تبدیل آنها به عکس یا فیلم یا نظایر آن به موجب آیین‌نامه‌ای که به تصویب شورای پول و اعتبار خواهد رسید تعیین خواهد شد و این قبیل عکس‌ها و فیلم‌ها و نظایر آن در دادگاه‌ها پس از گذشتن مدت‌های مقرر در آیین‌نامه حکم اصول اسناد را خواهند داشت.

ماده ۳۴ - انجام عملیات زیر برای بانکها ممنوع است:

۱. خرید و فروش کالا به منظور تجارت.
۲. معاملات غیر منقول جز برای بانک‌هایی که هدف آنها انجام معاملات غیرمنقول است.
۳. خرید سهام و مشارکت در سرمایه یک یا چند شرکت و یا خرید اوراق بهادار داخلی یا خارجی به حساب خود به میزانی بیش از آنچه بانک مرکزی ج.ا. ایران به موجب دستورهای یا آیین‌نامه‌های خاص تعیین خواهد کرد.
۴. اعطای اعتبار به اعضای ارکان خود و مؤسساتی که اعضای مزبور در آن ذینفع‌اند و سایر اشخاص حقیقی یا حقوقی بیش از آنچه بانک مرکزی ج.ا. ایران به موجب دستورهای یا آیین‌نامه‌های خاص تعیین خواهد کرد.
۵. اعطای اعتبار به اعضای ارکان یا رؤسای ادارات و بازرسان بانک مرکزی ج.ا. ایران مگر با رعایت آیین‌نامه‌ای که در این مورد به تصویب شورای پول و اعتبار خواهد رسید.
۶. انتشار اوراق دیداری در وجه حامل.

تبصره - تملک غیر منقول برای استیفای مطالبات یا برای تأمین محل کار یا مسکن کارکنان بانک و معاملات نسبت به آن طبق شرایطی که بانک مرکزی ج.ا. ایران تعیین خواهد نمود، مشمول ممنوعیت موضوع بند ۲ این ماده نخواهد بود.

ماده ۳۵ -

الف - محکومین به سرقت، ارتشاء، اختلاس، خیانت در امانت، کلاهبرداری، جعل و تزویر، صدور چک بی‌محل و ورشکستگی به تقصیر یا تقلب - اعم از این که حکم از دادگاه‌های داخلی یا خارج کشور صادر شده یا محکوم، مجرم اصلی یا شریک یا معاون جرم بوده باشد از تصدی اداره اموربانکها به هر عنوان ممنوع می‌باشند.

ب - مدیران و رؤسای هیچ بانکی نمی‌توانند بدون اجازه بانک مرکزی ج.ا. ایران در بانک دیگری سهم یا سمتی داشته باشند.

ج - هر بانک در مقابل خساراتی که در اثر عملیات آن متوجه مشتریان می‌شود، مسئول و متعهد جبران خواهد بود. مدیر عامل، رئیس هیأت مدیره، اعضای هیأت عامل و اعضای هیأت مدیره هر بانک نیز در مقابل صاحبان سهام و مشتریان مسؤؤل خساراتی می‌باشند که به علت تخلف هر یک از آنها از مقررات و قوانین و آیین‌نامه‌های مربوط به این قانون یا اساسنامه آن بانک به صاحبان سهام یا مشتریان وارد می‌شود.

تبصره - مرجع صالح برای تشخیص و تطبیق احکام صادره از دادگاه‌های خارجی در مورد بند «الف» این ماده وزارت دادگستری است.

ماده ۳۶ - طرز تهیه و تنظیم ترازنامه و حساب سود و زیان بانک‌ها و مؤسسات اعتباری از طرف بانک مرکزی ج.ا. ایران تعیین خواهد شد.

ماده ۳۷ - بانک‌ها مکلفند مقررات این قانون و آیین‌نامه‌های متکی بر آن و دستورهای بانک مرکزی ج.ا. ایران را که به موجب این قانون یا آیین‌نامه‌های متکی بر آن صادر می‌شود و همچنین مقررات اساسنامه مصوب خود را رعایت کنند.^{۳۶}

ماده ۳۸ - نسخ شد^{۳۷}.

فصل سوم - ترتیب انحلال و ورشکستگی بانک‌ها

ماده ۳۹ - در موارد زیر ممکن است بنا به پیشنهاد رئیس کل بانک مرکزی ج.ا. ایران و تأیید شورای پول و اعتبار و

^{۳۶} به موجب ماده ۷ آیین‌نامه فصل پنجم قانون عملیات بانکی بدون ربا (تصویب‌نامه هیأت وزیران با شماره ۸۸۵۲۸ مورخ ۱۳۶۱/۱۲/۱۷): «بانک‌ها مکلفند دستورها و بخشنامه‌های بانک مرکزی را که به موجب قوانین و آیین‌نامه‌های متکی به آن صادر می‌گردد، به موقع اجرا بگذارند.»

^{۳۷} موضوع این ماده کانون بانک‌ها بود و با تصویب لایحه قانونی انحلال کانون بانک‌ها، مصوب ۱۳۵۸/۱۲/۱۸ شورای انقلاب، که حکم به انحلال کانون بانک‌ها داد، این ماده نسخ شد.

تصویب هیأتی مرکب از رئیس جمهور^{۳۸} و وزیر امور اقتصادی و دارایی و رئیس قوه قضاییه^{۳۹}، اداره امور بانک به عهده بانک مرکزی ج.ا. ایران واگذار شود یا ترتیب دیگری برای اداره بانک داده شود یا اجازه تأسیس بانک لغو شود^{۴۰}؛

الف - در صورتی که مقامات صلاحیتدار بانک تقاضا نمایند.

ب - در صورتی که بانک در مدت یک سال از تاریخ ابلاغ اجازه تأسیس، عملیات خود را شروع نکند.

ج - در صورتی که بانکی بدون عذر موجه، فعالیت خود را برای مدتی متجاوز از یک هفته قطع کند.

د - در صورتی که بانکی برخلاف این قانون و آیین‌نامه‌های متکی بر آن و دستورات بانک مرکزی ج.ا. ایران که به موجب این قانون یا آیین‌نامه‌های متکی بر آن صادر می‌شود و یا برخلاف اساسنامه مصوب خود عمل نماید.

ه - در صورتی که قدرت پرداخت بانکی به خطر افتد یا سلب شود.

تبصره - بانکی که اجازه تأسیس آن لغو می‌شود از تاریخ الغاء اجازه تأسیس، طبق دستور بانک مرکزی ج.ا. ایران عمل خواهد کرد.

ماده ۴۰ - طرز اداره بانک در موارد مذکور در ماده ۳۹ و نحوه الغای اجازه تأسیس به موجب آیین‌نامه‌ای می‌باشد که به تصویب کمیسیون‌های دارایی مجلس شورای اسلامی خواهد رسید.

ماده ۴۱ -

الف - در صورتی که توقف یا ورشکستگی بانکی اعلام شود، دادگاه قبل از هر گونه اتخاذ تصمیم نظر بانک مرکزی ج.ا. ایران را جلب خواهد کرد. بانک مرکزی ج.ا. ایران از تاریخ وصول استعلام دادگاه، باید ظرف یک ماه نظر خود را کتباً به دادگاه اعلام دارد. دادگاه با توجه به نظر بانک مرکزی ج.ا. ایران و دلائل موجود در پرونده تصمیم مقتضی اتخاذ خواهد کرد.

ب - تصفیه امور بانک ورشکسته با اداره تصفیه امور ورشکستگی می‌باشد.

ج - در تمام موارد انحلال و ورشکستگی بانکها تصفیه امور آنها با نظارت نماینده بانک مرکزی ج.ا. ایران انجام خواهد گرفت.

د - استرداد سپرده‌های پس‌انداز یا سپرده‌های مشابه تا میزان پنجاه هزار ریال در درجه اول و سپرده‌های حساب جاری و سپرده‌های ثابت تا همان مبلغ در درجه دوم بر کلیه تعهدات دیگر بانک‌های منحل شده یا ورشکسته و سایر حقوق ممتازه مقدم است.

^{۳۸} با عنایت به اصلاح اصل ۱۲۴ قانون اساسی در سال ۱۳۶۸ و حذف سمت نخست وزیری، و با ملاحظه اصل ۶۰ همان قانون که مقرر می‌دارد «اعمال قوه مجریه جز در اموری که در این قانون مستقیماً بر عهده رهبری گذارده شده، از طریق رئیس جمهور و وزرا است.» و با لحاظ اصل ۱۳۴ قانون اساسی که ریاست هیأت وزیران را با رئیس جمهور می‌داند، رئیس محترم جمهور جایگزین نخست وزیر شده است.

^{۳۹} با توجه به واگذاری کلیه اختیارات قضایی به ریاست محترم قوه قضاییه به شرح مندرج در اصول ۱۵۶ تا ۱۵۸ قانون اساسی و با ملاحظه اختیارات اداری وزیر محترم دادگستری طبق اصل ۱۶۰ قانون اساسی، و نظر به نقش و کارکرد قضایی و نه اداری وزیر دادگستری در هیأت یاد شده در زمان تصویب قانون پولی و بانکی کشور در سال ۱۳۵۱، به نظر می‌رسد بر اساس اصول برشمرده شده از قانون اساسی، ریاست محترم قوه قضاییه جایگزین وزیر محترم دادگستری در هیأت مزبور می‌باشند.

^{۴۰} به موجب ماده ۹ لایحه قانونی اداره امور بانکها (مصوب ۱۳۵۸/۷/۲ شورای انقلاب)، «انحلال هر یک از بانکها منحصراً در صلاحیت مجمع عمومی فوق‌العاده بانکها خواهد بود.»

هـ - با انحلال یا ورشکستگی یک بانک، نام آن از دفاتر اداره ثبت حذف خواهد شد.

فصل چهارم - مقررات کیفری و انتظامی

ماده ۴۲ -

الف - خرید و فروش ارز و هر گونه عملیات بانکی که موجب انتقال ارز یا تعهد ارزی گردد یا ورود یا خروج ارز یا پول رایج کشور بدون رعایت مقرراتی که بانک مرکزی ج.ا. ایران به موجب ماده ۱۱ این قانون مقرر می‌دارد ممنوع است. متخلفین به جزای نقدی تا معادل ۵۰٪ مبلغ موضوع تخلف محکوم خواهند شد.

ب - تأسیس بانک و اشتغال به بانکداری بدون رعایت مقررات این قانون و استفاده از نام بانک در عنوان مؤسسات اعتباری ممنوع است. مرتکب به حبس تأدیبی تا شش ماه محکوم خواهد شد و در صورت اقتضاء دادستان می‌تواند به درخواست بانک مرکزی ج.ا. ایران موقتاً دستور تعطیل مؤسسه را تا تعیین تکلیف نهایی آن از طرف دادگاه بدهد.

تبصره - تعقیب کیفری در موارد فوق منوط به شکایت بانک مرکزی ج.ا. ایران است.^{۴۱}

ماده ۴۳ - بانکها و مؤسسات اعتباری که نسبت‌های مقرر در بندهای ۲ و ۳ و ۵ و ۶ ماده ۱۴ را رعایت نکنند به تشخیص شورای پول و اعتبار مکلف به پرداخت مبلغی معادل ۱۲٪ در سال نسبت به مبلغ مورد تخلف خواهند بود.

ماده ۴۴ - تخلف از سایر مقررات این قانون و آیین‌نامه‌های آن و دستورات بانک مرکزی ج.ا. ایران که به موجب این قانون یا آیین‌نامه‌های آن صادر می‌شود موجب مجازات‌های انتظامی زیر خواهد بود:

۱. تذکر کتبی به مدیران یا متصدیان متخلف.
 ۲. پرداخت مبلغی روزانه تا حداکثر دویست میلیون ریال^{۴۲} برای ایام تخلف.
 ۳. ممنوع ساختن بانک یا مؤسسه اعتباری غیر بانکی از انجام بعضی امور بانکی به طور موقت یا دائم.
- مرجع رسیدگی به تخلفات موضوع این ماده و صدور حکم به مجازات‌های انتظامی، هیأت انتظامی بانکها خواهد بود که مرکب است از نماینده دادستان کل، و یک نفر از اعضای شورای پول و اعتبار به انتخاب شورا، و یک نفر از اعضای شورای عالی بانکها^{۴۳}؛ دبیرکل بانک سمت دادستان هیأت را خواهد داشت^{۴۴}.

^{۴۱} ر.ک. قانون نحوه اعمال تعزیرات حکومتی راجع به قاچاق کالا و ارز، مصوب مجمع تشخیص مصلحت نظام در ۱۳۷۴/۲/۱۲.

^{۴۲} ر.ک. بخش پایینی تبصره ۳ ماده ۹۶ قانون برنامه پنج‌ساله پنجم توسعه (مصوب ۱۳۸۹). همچنین در تبصره مزبور می‌خوانیم که مبلغ یاد شده هر سه سال یکبار براساس رشد شاخص بهای کالا و خدمات مصرفی اعلامی به صورت رسمی به پیشنهاد بانک مرکزی توسط هیأت وزیران تعدیل می‌گردد. همچنین به موجب بخش بالایی تبصره ۳ ماده ۹۶ قانون برنامه پنجم توسعه، «بانک مرکزی ج.ا. ایران براساس مقررات قانونی، اختیار سلب صلاحیت حرفه‌ای و لغو مجوز و محکومیت متخلفین فعال در حوزه پولی به پرداخت جریمه را دارد. در صورت سلب صلاحیت حرفه‌ای، اعضای هیأت مدیره و مدیران عامل بانکها و مؤسسات اعتباری توسط بانک مرکزی ج.ا. ایران از مسوولیت مربوطه منفصل می‌گردند. ادامه تصدی مدیران مربوطه در حکم دخل و تصرف غیرقانونی در وجوه و اموال عمومی محسوب می‌شود.»

^{۴۳} حسب ماده ۶ قانون تسهیل اعطای تسهیلات بانکی و کاهش هزینه‌های طرح و تسریع در اجرای طرح‌های تولیدی و افزایش منابع مالی و کارایی بانکها (مصوب ۱۳۸۶/۴/۵ مجلس شورای اسلامی)، شورای عالی بانکها منحل و وظایف آن به هیأت مدیره بانکها واگذار گردید. در همین راستا، در آیین‌نامه اجرایی تبصره ۲ ماده ۴۴ قانون پولی و بانکی کشور، موضوع هیأت انتظامی بانکها که در یک‌هزار و یکصد و بیست و چهارمین جلسه شورای پول و اعتبار در ۱۳۸۹/۱۲/۲۵ به تصویب رسید، به جای «یک نفر از اعضای شورای عالی بانکها» مقرر شده که «یک نفر از مدیران عامل بانکها» در ترکیب هیأت انتظامی بانکها حضور داشته باشد.

احکام هیأت انتظامی ظرف ده روز از تاریخ ابلاغ قابل تجدیدنظر در شورای پول و اعتبار خواهد بود و رأی شورا قطعی است.

تبصره ۱ - وجوه موضوع ماده ۴۳ و بند ۲ این ماده وسیله بانک مرکزی ج.ا. ایران از بانک یا مؤسسه مربوط وصول و به حساب درآمد عمومی منظور خواهد شد.

تبصره ۲ - ترتیب رسیدگی و تشخیص تخلفات و تعیین هر یک از مجازات‌های انتظامی برای تخلفات و ترتیب درخواست تجدید نظر و طرز رسیدگی مجدد و اجرای تصمیمات هیأت رسیدگی و شورای پول و اعتبار مطابق آیین‌نامه‌ای خواهد بود که به تصویب شورای پول و اعتبار خواهد رسید.^{۴۵}

ماده ۴۵ - کلیه قوانین و مقررات دیگر در مواردی که با این قانون مغایرت دارد از تاریخ اجرای این قانون ملغی است و تا زمانی که آیین‌نامه‌های این قانون به تصویب نرسیده است آیین‌نامه‌های سابق مشروط بر این که با مفاد این قانون به تشخیص شورای پول و اعتبار معارض نباشد قابل اجرا خواهد بود.

قانون فوق مشتمل بر چهل و پنج ماده و بیست تبصره پس از تصویب مجلس سنا در جلسه روز چهارشنبه ۱۳۵۱/۴/۷، در جلسه روز یکشنبه هیجدهم تیرماه یک هزار و سیصد و پنجاه و یک شمسی به تصویب مجلس شورای ملی رسید.
رییس مجلس شورای ملی - عبدالله ریاضی

^{۴۴} ر.ک. بند پنجم لایحه قانونی اصلاح قانون پولی و بانکی کشور (مصوب ۱۳۵۸/۱۲/۱۸ شورای انقلاب)

^{۴۵} ر.ک. آیین‌نامه اجرایی تبصره ۲ ماده ۴۴ قانون پولی و بانکی کشور، موضوع هیأت انتظامی بانک‌ها مصوب یک‌هزار و یکصد و بیست و چهارمین جلسه شورای پول و اعتبار در ۱۳۸۹/۱۲/۲۵.